

Împotriva legalizării prostituției

Asociația pentru Promovarea Femeii din România (APFR)

www.apfr.dnttm.ro

Email: apfr@mail.dnttm.ro

Str. Letea, nr. 46
Timisoara 300501

Tel/fax 0256 293 183

Iulie 2004

Acest raport este protejat prin drepturile de proprietate intelectuală și nu poate fi copiat sau reprodus electronic fără acordul scris al Asociației pentru Promovarea Femeii din România (APFR)

Introducere

Asociația pentru Promovarea Femeii din România (APFR) este o organizația numărul unu la nivel național în lupta împotriva violenței în familie și în promovarea de șanse egale. Ca o extindere naturală a eforturilor noastre, prin prezenta lucrare dorim să atragem atenția publicului asupra punctului nostru de vedere care consideră prostituția o altă formă de violență împotriva femeilor și fetelor. Deși lucrarea nu poate răspunde tuturor întrebărilor inerente tematicii, este dorința noastră să antrenăm publicul, inclusiv oficiali guvernamentali, ONG-uri și cetățeni într-un dialog care va examina acest fenomen în vederea promovării unei abordări rezonabile și adecvate.

Viitoarea aderare a României la Uniunea Europeană va antrena cu sine un număr mare de schimbări care vor afecta viața cetățenilor săi. Multe dintre acestea vor implica schimbarea unor legi pentru a se armoniza cu statutul curent al Uniunii și va necesita o schimbare a modului de a vedea lucrurile în ansamblu. O mișcare majoră spre legalizarea practicii prostituției își croiește drum prin Europa. Au existat multe teorii privitoare la acest fenomen și, ca o consecință, există mai multe concepții privind corecta abordare a acestuia. Argumentele au în general două abordări în vedere, cea a legalizării și cea a penalizării sau introducerii ei în ilegalitate. Raportul de față va privi ambele fețe ale controverselor și va lua o poziție în concordanță cu materialele prezentate. Cercetarea s-a bazat pe materiale publicate din 1985 până în prezent, oferindu-ne două decenii de studiu din care să tragem concluzii. Nu este în nici un caz o abordare exhaustivă, dar conține suficiente informații pentru a putea lua o poziție. Prin aceasta, *Asociația pentru Promovarea Femeii din România (APFR)* se opune oficial legalizării prostituției și își va expune aici recomandările.

Scop

Scopul nostru este informarea publicului asupra problemelor legalizării așa cum le vedem noi și să arătăm de ce legalizarea nu este o alternativă viabilă pentru România. APFR consideră prostituția o problemă de drepturile omului, iar majoritatea celor implicați în prostituție sunt femei și fete. Prostituția este legată direct de exploatarea săracilor, a persoanelor marginalizate și în stare precară, al căror principal avocat ar trebui să fie chiar statul.

Istoric

Guvernele au încercat să controleze prostituția pe o perioadă care se întinde pe cinci secole. Majoritatea au eșuat, pentru că unghiul lor de abordare a problemei era greșit. Majoritatea eforturilor s-au orientat către penalizarea prostituției cu scopul de a o elimina din societate. Ceea ce erau în multe cazuri scopuri nobile și dezirabile, au eșuat deoarece au vizat persoanele greșite și au permis autorilor problemei să scape. Deși aceasta este o generalizare – și este de la sine înțeles că generalizările nu sunt menite să dureze –, ea este făcută în acest moment pentru a marca un punct pe care îl vom trata mai detaliat în acest raport.

Primele încercări de a controla prostituția au avut loc în secolul 16 ca o modalitate de a răspunde problemei epidemiilor de boli venerice. Primele măsuri luate au fost închiderea bordelurilor, care se presupunea în general că sunt sursa problemei. Această metodă s-a dovedit inefficientă și s-au luat măsuri mai restrictive. Când nici o metodă nu a dat rezultate, legile s-au abrogat, în cazul Marii Britanii aceasta petrecându-se în jurul anului 1886.

Sfârșitul secolului 19 a cunoscut circulația unor idei și metode noi, inclusiv eforturi internaționale de oprire a traficului de femei destinate prostituției. În 1899, un congres internațional a avut loc la Londra pentru a se obține cooperarea între diferite guverne naționale. Congresul a fost urmat de altele la Amsterdam în 1901, Londra în 1902 și Paris în 1904. Rezultatul acestora a fost o convenție internațională prin care se va înființa câte o agenție în fiecare țară participantă pentru a colabora pe problema traficului la nivel internațional.

În 1919, Liga Națiunilor a fondat un corp oficial care să adune toate informațiile legate de traficul de femei în scopul prostituției. Conferința desfășurată în 1921 la Geneva, la care au participat 34 de națiuni, a pus bazele *Comitetului pentru Traficul de Femei și Copii*. Acesta a fost preluat de Națiunile Unite în anul 1946. Trei ani mai târziu, în decembrie 1949, Convenția pentru Suprimarea Traficului de Persoane și Exploatării Prostituției de către Ceilalți a fost aprobată de Adunarea Generală. În introducerea convenției se găsește următoarea declarație, „Prostituția și răul care o însoțește pretutindeni, traficul de persoane în scopul prostituției, sunt incompatibile cu demnitatea și valoarea persoanelor umane și

periclitează bunăstarea persoanei, familiei și comunității”. Această declarație este esența discuției legalizării prostituției și trebuie avută în vedere de fiecare dată când se deschide subiectul. Din cele 192 de state membre ale Națiunilor Unite, doar 49 sunt semnatară ale convenției din acest an (2004). România este semnatară a convenției din 15 februarie 1955.

Unele dintre convențiile, înțelegerile și protocoalele precedente, încheiate de diverse națiuni au încercat să se adreseze problemei prostituției și traficului. Când se discută despre prostituție și legalizarea sau penalizarea ei și problemele anexe, chestiunea traficului trebuie de asemenea avută în vedere. Odată cu micșorarea lumii din punct de vedere geopolitic și economic, ceea ce se întâmplă într-o țară are efecte și în celelalte țări. Acest fapt este adevărat mai ales în ceea ce privește prostituția și traficul.

Cadru general

Tendința actuală privind prostituția este legalizarea actului în sine. Tendința se observă în statele membre ale Uniunii Europene și au fost promulgate legi defnitorii care se adresează ambelor părți ale chestiunii. Argumentele, atât pentru cât și contra acestei încercări, sunt variate și se bazează atât pe fapte cât și speculații. Din problemele cu care se confruntă guvernele și cetățenii oricărei țări, puține s-au dovedit atât de controversate ca decizia de a legaliza prostituția. O cauză majoră este probabil marea cantitate de informație derutantă și greșit înțeleasă care înconjoară actul prostituției, precum și lipsa dorinței majorității oamenilor de a examina în profunzime dovezile disponibile, care ar trebui luate în considerare înainte de a lua orice fel de decizie.

În urma unei cercetări inițiale, APFR considera prostituția doar o altă formă de violență împotriva femeilor și fetelor. Deși această poziție nu s-a schimbat, a devenit mult mai clar pentru cercetători că problema este mult mai profundă și mai complexă decât s-a considerat inițial. Informațiile, atât pro cât și contra, sunt multe și necesită o abordare fără prejudecăți sau idei preconcepute. Indiscutabil, APFR a fost subiectivă în inițierea acestei cercetări, dar ambele părți ale controverselor au fost explorate, faptele și presupunerile au fost bine cântărite și apoi s-au tras concluziile.

În acest raport ne vom opri la trei exemple din Europa și vom examina abordările acestor națiuni. Țările în cauză sunt folosite ca modele oricând este discutat acest subiect, este vorba de Germania, Olanda și Suedia. Atât Germania, cât și Olanda au legalizat prostituția, iar Suedia a scos-o în afara legii. Vom urmări argumentele care au dus la adoptarea poziției fiecărei țări în parte, precum și evoluția lor de la adoptare. Din nou, există fapte concrete și presupuneri care sunt înaintate, dar din cauza naturii problemei nu sunt disponibile date științifice solide, care pot fi susținute în mod clar.

Luarea unei decizii în cazul legalizării prostituției se poate atinge numai considerând partea umană a ecuației și a priorității ei în cadrul discuției. Discuția este redusă la a face ceea ce este cel mai bine pentru România și pentru femeile și fetele care constituie jumătate din populația țării. Orice acțiuni ale guvernului sau parlamentului trebuie să ridice societatea la nivelul său cel mai de sus și să protejeze toți cetățenii săi, nu doar o minoritate care ar putea avea un interes ascuns pentru o acțiune particulară.

Situația actuală

Argumentele înaintate atât de Germania cât și Olanda sunt aproape identice. Unul din argumentele majore înaintate este controlul HIV/SIDA și al altor boli cu transmitere sexuală (BTS). Ideea principală este că prin legalizare (și implicit prin înregistrarea prostituatelor), statul poate aplica un sistem de examinări medicale care vor deveni obligatorii. Acest lucru va reduce incidența extinderii infecțiilor cu HIV/SIDA de la persoane infectate la persoane presupuse neinfectate, din moment ce prostituata nu și-ar mai putea practica meseria până nu ar obține un certificat de sănătate medicală.

Imediat după HIV/SIDA urmează argumentul care consideră că legalizarea va reduce traficul de femei în scopul prostituției. Argumentul folosit în majoritatea cazurilor este că din moment ce nu mai este o contravenție, femeile vor intra în mod voluntar în prostituție și nevoia de a aduce alte femei în acest scop va dispărea. Din moment ce prostituția va fi mai accesibilă, vor fi disponibile suficiente „talente locale” pentru această activitate. În Olanda, estimări recente indică faptul că dintre prostituatele din Amsterdam, peste 80% sunt străine și dintre acestea peste 70% nu au documente legale, ceea ce înseamnă că au fost traficate. Într-adevăr,

autoritățile olandeze au cerut creșterea numărului femeilor emigrante, pentru a face față cererii crescute pentru servicii sexuale. În plus, legalizarea presupunea controlul extinderii prostituției; dimpotrivă, prostituția a crescut în mod dramatic în Olanda.

De asemenea, autorizarea prostituatelor ar aduce venituri din impozite odată ce venitul lor va deveni impozitabil datorită sistemului de înregistrare. Iar din moment ce un număr mare de femei sunt implicate în această activitate, o sumă considerabilă va fi strânsă. Mai mult, femeile angajate și înregistrate în acest sistem vor putea beneficia de asigurări medicale și de pensii oferite de stat, ca orice alt angajat legal sau muncitor independent. Legalizarea profesiei de prostituată ar șterge stigmatul atașat ei și ar stabili poziția de lucrătoare în domeniul sexului, ridicând astfel statutul și acceptabilitatea prostituatelor. Un alt beneficiu al legalizării ar fi reducerea elementului infracțional, din moment ce femeilor implicate în prostituție nu le-ar mai fi teamă de pedepsele autorităților și nu ar mai avea nevoie de protecția proxeneților sau a altor indivizi.

Una din problemele prostituției este vizibilitatea sa, față de cei care o consideră discutabilă și față de cei care ar trebui feriți, adică tinerii. Legalizarea și reglementarea ar oferi mijloacele pentru a controla zonele unde se pot afla bordeluri și s-ar putea astfel cere celor care practică această meserie să-și limiteze activitatea la acele bordeluri. Astfel se va reduce traficul stradal al prostituției și ar face-o mai puțin vizibilă. Deși există și alte argumente înaintate de susținătorii legalizării prostituției, cele menționate sunt un exemplu reprezentativ ale celor folosite de către cele două țări, ca justificări parțiale ale acțiunilor lor. Cu toate acestea, argumentele înaintate nu rămân în picioare la o cercetare mai amănunțită, iar realizările sunt mult mai slabe decât așteptările, din aproape toate punctele de vedere.

Transmiterea HIV/SIDA poate fi redusă prin legalizare, acesta este un argument major invocat pentru această abordare. Acest lucru presupune următoarele:

1. Diagnosticarea corectă a unei persoane ca nefiind infectată; testul să nu fi fost efectuat în perioada de incubație a nici unei boli, aceasta neputând fi diagnosticată; persoana poate totuși transmite boala. HIV/SIDA este diferită de majoritatea bolilor cu transmitere sexuală (BTS), care pot fi detectate în timp rezonabil de scurt după

expunere. Perioada de incubație pentru HIV/SIDA este mult mai lungă și în multe cazuri se măsoară în câțiva ani, în loc de câteva săptămâni sau chiar zile. În plus, transmiterea acestei boli mortale este mai probabil să aibă loc de la bărbat la femeie, cu un factor de 8 ori, conform unor estimări. Conform Raportului Mondial al Sănătății pe 2004, publicat de *Organizația Mondială de Sănătate*, “actul sexual neprotejat între femei și bărbați este modul predominant de transmitere a virusului”. Organizația Mondială de Sănătate favorizează legalizarea prostituției pentru a reduce infecția HIV/SIDA.

2. Reglementarea ar necesita sex protejat dacă obiectul legii este extinderea bolii. În zonele unde există legalizare, clienților li se pun la dispoziție prezervative gratuite și există reglementări care solicită utilizarea lor. Întrebarea care apare imediat este cum se va susține această acțiune? Cum va fi acest lucru monitorizat? Studiile au arătat că mulți clienți sunt dispuși să plătească mai mult pentru sex neprotejat sau chiar îl cer. Iar în funcție de nevoia de bani sau de frica prostituatei de a fi rănite, contactul neprotejat va avea totuși loc, fiind astfel ocolit tocmai scopul reglementării.

Veniturile din impozite ar crește printr-o politică de autorizare și reglementare, dacă fiecare dintre cei care muncesc în domeniul sexului ar respecta legea. În Germania, după cum indică unele studii, se estimează că aproximativ 80% din prostituate nu sunt înregistrate și operează în afara legii. Interviuurile au arătat ca motivul invocat pentru a explica de ce nu s-au înregistrat este dorința de a nu trebui să plătească impozite, deoarece ar fi nevoite să ofere și mai multe servicii pentru a câștiga aceeași sumă de bani pe care o câștigă și în prezent. În plus, multe din prostituatele din Germania nu sunt înregistrate deoarece nu au acte în regulă sau se află în țară ilegal. Venitul așteptat crește de la taxe care nu au fost încă realizate până în acest moment.

Pe de altă parte, Olanda estimează acum că un procent de până la 5% din venitul național provine din bani asociați cu industria sexului. Este interesant de notat că definiția unui proxenet este „cel care trăiește total sau parțial de pe urma câștigurilor unei prostituate”. În mod firesc, ne-am putea aștepta ca statul să argumenteze că doar colectează impozite, la fel cum o face cu oricare alte persoane angajate în mod legal. Totuși, doar un „pește” câștigă bani de pe urma unei prostituate fără a face ceva ca să merite acești bani.

Când bordelurilor le este permis să opereze sub o schemă de autorizare, de obicei nu au voie să fie localizate în zonele din apropierea școlilor, bisericilor, spitalelor sau în alte zone în care acest lucru ar fi considerat nepotrivit. În general rămân deci doar zonele industriale de o reputație îndoielnică, care de obicei sunt considerate cel mai puțin sigur loc în care să te afli noaptea, momentul de cea mai mare frecvență a bordelurilor.

Studiile au arătat totuși că majoritatea prostituatelor nu s-ar restabili în aceste bordeli, deoarece aici intervine dorința lor de a păstra o urmă de independență și de a renunța la obligația de a mai plăti taxe suplimentare matroanelor. Aceasta presupune, de asemenea, ca prostituatele să aibă ceva de spus referitor la locația lor, din moment ce majoritatea lor sunt sub controlul unui proxenet și vor fi întotdeauna, indiferent ce legi vor apărea sau cât de bine vor fi ele puse în aplicare. Dacă un proxenet poate câștiga peste 85.000 de dolari pe an de pe urma unei prostituate (după unele estimări) – și se estimează că unii controlează chiar mai multe –, de ce ar renunța el/ea la această ocupație atât de profitabilă?

O abordare diferită

Suedia a adoptat o abordare diferită a problemei prostituției. Prostituția a fost odată legală în Suedia. Ulterior, când ea a fost scoasă în afara legii, problemele care o însoțeau nu au dispărut. În 1999, Suedia a promulgat o lege care interzicea cumpărarea de servicii sexuale și care acuza clientul în locul prostituatei. Această perspectivă susținea că prostituția este o violare a drepturilor femeii și că în majoritatea cazurilor ea era victima. Nenumărate discuții au avut loc în legătură cu legislația propusă și a fost nevoie de eforturi concertate pentru a reuși să fie transpusă într-o lege. Chiar și astăzi, există mari neînțelegeri dacă această lege funcționează. Anumite elemente din guvern lucrează să răstoarne legislația și să treacă la legalizarea prostituției, cum a fost făcut în Olanda și Germania.

Cât despre măsura în care acest lucru funcționează sau nu, o mică statistică este necesară. Germania are o populație de aproximativ 80 de milioane de locuitori și un număr al prostituatelor de aproximativ 300.000, adică aproape patru procente (3.75%). Suedia, cu cele 8,5 milioane de locuitori, are doar 2500 de prostituate, iar Olanda, cu cele 16 milioane ale sale, are 25.000 de prostituate, adică de zece ori mai mult, deși cu o populație aproape dublă.

Trebuie remarcat că abordarea suedeză a redus numărul prostituatelor, în timp ce Germania și Olanda l-au mărit. Mai mult, aproximativ jumătate din prostituatele din Germania sunt de origine străină.

Sumar

Legislatorii sar în „trenul legalizării” deoarece ei cred că nimic altceva nu are succes. Cu toate acestea, purtătorul de cuvânt al Scotland Yard-ului a declarat următoarele: „Trebuie să fii foarte atent cu legalizarea unor lucruri, doar pentru că nu crezi că ceea ce faci are succes.”

Auzim foarte puține despre rolul industriei sexului în crearea unei piețe globale a sexului în corpurile femeilor și copiilor. În schimb, auzim adesea de transformarea prostituției într-o meserie mai bună pentru femei prin regularizare și/sau legalizare, prin sindicate de așa-zise „lucrătoare sexuale” și prin campanii care oferă prezervative femeilor implicate în prostituție, dar care nu pot să le ofere alternative la prostituție. Auzim multe despre cum să păstrăm femeile în prostituție, dar foarte puține despre cum să le ajutăm să iasă.

Guvernele care legalizează prostituția ca și muncă sexuală vor avea o uriașă miză economică în industria sexului. În consecință, aceasta le va hrăni dependența crescută de sectorul sexului. Dacă femeile aflate în prostituție sunt considerate ca lucrătoare, proxeneții ca oameni de afaceri și clienții ca și consumatori de servicii sexuale, astfel legitimând întreaga industrie sexuală ca un sector economic, atunci guvernele pot abdica de la responsabilitatea de a furniza locuri de muncă decente și durabile femeilor.

În loc ca statul să sancționeze prostituția, acesta ar trebui mai degrabă să se adreseze cererii, penalizând bărbații care cumpără femei pentru sex și să sprijine dezvoltarea de alternative pentru femeile din domeniile prostituției. În loc ca guvernele să facă bani pe seama beneficiilor economice ale industriei sexului prin taxarea lor, guvernele ar putea să investească în viitorul femeilor prostituate prin furnizarea de resurse economice, de la confiscarea bunurilor industriei sexului până la oferirea de alternative reale pentru femeile aflate în prostituție.

Poziția *Asociației pentru Promovarea Femeii din România* este aceea de avocat al drepturilor femeii și în particular al dreptului la libertate în fața violenței și oprimirii. Este necesar să privim diversele segmente ale chestiunii și să ne adresăm acelor domenii care sunt specifice poziției pe care am adoptat-o.

Unul din domeniile vizate este acela al controlului HIV și SIDA. Ce nu a fost considerat în această ecuație este felul cum sunt transmise aceste boli în majoritatea cazurilor. Potrivit *Centrelor pentru Controlul Bolilor* din Atlanta, statul Georgia, SUA, nu există cazuri credibile de transmitere de la femei la bărbați, transmiterea bolii având loc prin depunerea spermei. Femeile sunt așadar recipienții bolii și nu transmițătorii ei. Schema legalizării ar necesita controale medicale din partea femeilor aflate în prostituție, dar nu cere același lucru și cumpărătorului de servicii sexuale, adică bărbatului. Aceasta în sine este o formă de discriminare.

Ce mai este trecut cu vederea, este că majoritatea cazurilor de HIV/SIDA sunt transmise prin utilizarea nesănătoasă a acelor de seringă între consumatorii de droguri ilegale. Legalizarea prostituției cu scopul de a crea controale medicale obligatorii sau chiar voluntare s-a arătat a nu funcționa așa cum a fost plănuțit. Mai mult, o verificare neanunțată într-o zi anume nu va dovedi inexistența bolilor cu transmitere sexuală (BTS), din cauza perioadei de incubație necesare înainte ca detecția să fie posibilă.

Recomandări pentru o strategie națională în România

În prezent, conform legii, prostituția este ilegală în România. Mai mult, România este semnatară a unor convenții și tratate care interzic traficul de femei și de asemenea a Declarației Universale a Drepturilor Omului. Fiind semnatară, menținerea unei poziții publice este primul pas necesar pentru națiune, dar este doar atât, un prim pas. Mult mai multe trebuie făcute pentru a asigura egalitatea femeilor în societate și, cum a fost arătat în acest raport, legalizarea prostituției nu face asta. În numeroase studii, prostituția a fost identificată ca o altă formă de violență împotriva femeilor și, ca atare, nu poate avea sprijin din partea persoanelor raționale.

Să legalizezi această activitate înseamnă să o transformi într-o metodă respectabilă de muncă și de asemenea, să o ridici împreună cu toate activitățile conexe la rangul de entități legale. În cele din urmă, legalizarea industriei va face ca guvernul central, la fel ca administrațiile locale, să fie dependente de banii strânși prin taxe și, în consecință, să crească nevoia pentru acest serviciu. Guvernele sunt puțin dispuse să renunțe la orice gen de activitate care le sporește capacitatea de a cheltui.

Industria sexului în Olanda numără în prezent aproximativ cinci procente din venitul național, transformându-se într-o parte integrantă a structurii sociale a națiunii. Din această cauză, nu există nici un motiv pentru guvernul olandez să se mai îndrepte vreodată într-o direcție opusă, deoarece reducerea bugetului cu 5 % ar fi devastatoare pentru programele deja în curs de derulare, pe care se bazează mulți dintre cetățenii săi. Acesta este scenariul pentru orice țară care ia în considerare legalizarea industriei sexului. Însă nu aceasta este direcția pe care România ar trebui s-o urmeze.

Legalizarea prostituției nu ridică standardele femeilor sau ale societății. Nu înalță statutul social al femeilor, din contră, produce mai multe probleme decât cele deja existente. Iar motivele celor care doresc această legalizare trebuie îndeaproape cercetate. Crede oare lumea că este dreptul bărbaților să poată cumpăra corpul unei femei pentru propria lor satisfacție? Ce semnă trimite aceasta tinerilor noștri? Doar că femeile pot fi considerate ceva mai mult decât niște obiecte sexuale, folosite pentru plăcerea bărbaților după bunul lor plac. Iar această concepție nu se referă doar la femeile care sunt implicate în prostituție, ci în mod colectiv la toate femeile, inclusiv soții, fiice, surori și mame. În timp ce mulți spun că pot face distincție între aceste categorii, în realitate femeile devin ținte pentru toți bărbații.

În general, nu se poate spune numai în funcție de imaginea exterioară dacă o femeie este prostituată. Din această cauză, legalizarea supune toate femeile confruntării cu bărbați în căutare de gratificație sexuală. Într-o societate bine așezată, acest fapt ar fi considerat hărțuire sexuală. Atunci când distincțiile între *cine este* și *cine nu este* o prostituată devin neclare, linia pe care o tragem este foarte fină. Ar putea suna ca un argument simplist, dar nu este. Este un argument *simplu*. Ar trebui femeile să fie tratate în felul acesta sau nu? Evident, pentru orice individ rațional, răspunsul este nu.

În compilarea acestui raport, cercetătorului i-au fost avansate diferite argumente în care se susținea că multe femei se prostituează de bună voie și că nu au fost obligate la aceasta prin presiuni exterioare. Răspunsul la această poziție este că *nu* este adevărat că nu există un motiv permanent pentru femei să se prostitueze. Mulți factori intervin aici, principalii fiind cei materiali. Este adevărat că persoanele care se prostituează singure, în multe ocazii pot câștiga mai mulți bani. Totuși acesta nu este un motiv pentru legalizarea prostituției. *Este* însă un motiv pentru ca guvernul unei țări să facă mai multe pentru cetățenii săi prin crearea de noi locuri de muncă care să le ofere un trai decent. Ar însemna asta că prostituția va dispărea dacă numărul celor angajați ar fi mai mare și dacă salariile ar fi suficiente pentru a te putea bucura de viață? Evident că nu. Putem totuși arăta că cei care sunt conduși către prostituție de către factori economici nu vor apuca această cale în majoritatea cazurilor, ci ar rămâne pe piața muncii în alte calități.

Sunt în prezent o mulțime de tinere femei care nu sunt plătite la nivelul la care ar trebui din cauza calificării sau educației, dar care nici nu intră în industria sexului doar pentru că se plătește mai bine. De fapt ideea prostituției este respingătoare majorității femeilor și chiar în cele mai dificile împrejurări nu ar face această alegere. Numai atunci când toate căile de a-și câștiga traiul au fost epuizate, o femeie se va îndrepta spre prostituție – și apoi va căuta o ieșire cu prima ocazie. Spus în cuvinte simple, nici o femeie nu ar alege vreodată să fie o prostituată, dacă ar avea alternative viabile la prostituție. Este responsabilitatea statului să se asigure că aceste alternative există.

Trebuie menționat că guvernele care caută să legalizeze prostituția o fac pentru că pare cea mai ușoară scăpare dintr-o situație cu care nu și-ar dori să aibă de-a face. În loc să caute soluții la această problemă, ei caută să servească de intermediar celor mai de jos elemente ale societății: proxeneților, proprietarilor de bordel, traficantilor, "madamelor" din breaslă și altora de acest gen. Prin legalizare, acești indivizi sunt ridicăți la rangul de oameni de afaceri și puși pe picior de egalitate cu cei mulți acceptați, pe care de obicei îi privim ca pe niște exemple ale unei societăți drepte și echitabile. De fapt această inițiativă servește numai la coborârea întregii societăți la nivelul la care până acum erau considerate scursorile și elementele murdare ale societății.

Un argument revine mereu: pentru că a fost cu noi din timpuri imemorabile și întotdeauna va fi, ar trebui să o legalizăm. După acest argument, ar trebui să legalizăm crima, pentru că este chiar mai veche decât prostituția conform istoriei care ne-a fost transmisă. Doar pentru că ceva a existat dintotdeauna și va exista întotdeauna *nu este și nu poate fi* un motiv pentru a îl legaliza. Iar dacă cele două nu pot fi echivalate în cazul de față, am invocat acest argument doar ca să arătăm natura sa ridicolă.

Drogurile ilegale sunt o realitate a zilelor noastre și mulți oameni le folosesc. Multe metode de a reduce incidența drogurilor au eșuat, dar nu vedem unde este vreun efort major de a legaliza heroina sau cocaina, LSD-ul sau alte substanțe care ne afectează rațiunea și creează dependență. Aceasta se întorce tocmai pe vremea primelor sofisme, iar doar pentru că ceva este larg răspândit nu există nici un motiv pentru a-l legaliza. Unii ar folosi exemplul legalizării marihuanei și ar arăta spre el ca spre ceva ce a fost ilegal și care a fost legalizat în unele țări – un exemplu de bună inițiativă. În funcție de punctul de vedere, asta asta poate fi bine sau rău, dar argumentul nu este relevant în acest context.

Legalizarea va reduce delincvența, scoțând prostituția din mâinile elementelor criminale. Dacă nu există o lege care să interzică prostituția, atunci nu există nici o lege de încălcat și deci infraționalitatea scade. Aceasta sună bine, dar adevărul este că elementul infrațional în prostituție va exista întotdeauna și, după cum am arătat mai sus, legalizarea doar a înmulțit infraționalitatea, la fel ca și numărul femeilor traficate.

A legaliza ceva ce pare vrednic de dispreț majorității cetățenilor servește doar la scăderea fibrei morale a societății în general. Dacă folosim motivele pentru legalizarea prostituției, asta ar însemna pentru noi să spunem că națiunea ca întreg ar trebui să-și coboare standardele în privința tuturor fațetelor sale, deoarece nu este nimic de câștigat luptând pentru acest drept. Și așa intrăm pe tărâmul discuțiilor filozofice... Dar când avem de-a face cu ființe umane și cu frivolitatea și metehnele omenești, suntem constrânși de la aspectele pur științifice sau empirice ale raționamentelor sau acțiunii. Într-adevăr, în acest caz trebuie să privim dincolo de legea în sine, la ceea ce reprezintă ea pentru aspectul pur uman al chestiunii.

Cu toate că există multe argumente care pot fi aduse în sprijinul legalizării și multe împotriva ei, totul se reduce de fapt la ce este mai bine pentru femeile înseși, fie ele legate sau libere, dornice sau nedornice, participante conștiente sau nu în industria sexului. Pentru orice citație de către participanți în favoarea legalizării, există, înmulțiți cu zece, participanți împotriva legalizării. Iar privința în care toți cei implicați sunt de acord este că prostituata nu trebuie să fie ținta pedepsei, ea fiind victima în majoritatea cazurilor. În timp ce drepturile minorităților în orice discuție ar trebui să fie luate în considerare, nu trebuie să le fie dată o importanță nejustificată împotriva preponderenței dovezilor care arată că cel mai bun curs pentru societate nu este calea legalizării.

APFR consideră prostituția în care sunt implicate femei ca fiind o altă formă de violență împotriva femeilor. Statisticile arată că rata mortalității femeilor implicate în prostituție este de 40 de ori mai mare decât cea a populației generale și că aceste decese sunt aproape întotdeauna de tip violent, fie din cauza influențelor exterioare sau auto-provocate prin acțiune directă sau indirectă, cum ar fi situațiile care implică droguri sau boli. Oricare ar fi cauza, rata disproporționată ar indica faptul că situația prostituției nu oferă femeilor un mod de viață sănătos și viabil și că ar trebui să fie făcute eforturi din partea guvernelor ca să trateze acest fenomen, ca parte a unei strategii mai cuprinzătoare.